A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2025. december 18.*

„Előzetes döntéshozatal – Vámunió – Import- és exporteljárások – Behozatali vagy kiviteli vámok visszatérítése vagy elengedése – Az elengedés iránti kérelemmel kapcsolatos ügy Európai Bizottságnak történő továbbítása – A vámok automatikus elengedése – A tagállamok felelőssége – Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlansága

A C-259/24. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a tribunal judiciaire de Marseille (marseille-i elsőfokú bíróság, Franciaország) a Bírósághoz 2024. április 12-én érkezett, 2024. április 8-i határozatával terjesztett elő

az **SAS Tenergie Development**

és

a **Directeur régional des douanes de Marseille**,

a **Direction interrégionale des douanes Provence-Alpes-Côte d'Azur-Corse**,

a **Directeur régional des douanes de Marseille**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: M. Condinanzi tanácselnök, N. Jääskinen (előadó) és R. Frendo bírák,

főtanácsnok: D. Spielmann,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az SAS Tenergie Development képviseletében N. Akodad, F. Locatelli, G. Menu-Lejeune és H. Saoudi avocats,

* Az eljárás nyelve: francia.

– a francia kormány képviseletében P. Chansou és B. Travard, meghatalmazotti minőségben,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: A. Collabolletta avvocato dello Stato,

– az Európai Bizottság képviseletében A. Demeneix és B. Eggers, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o., helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 116. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az SAS Tenergie Development (a továbbiakban: SAS) és a directeur régional des douanes de Marseille (a marseille-i vámhivatal regionális igazgatója) és a direction interrégionale des douanes Provence-Alpes-Côte d'Azur-Corse (Provence-Alpes-Côte-d'Azur-Corse interregionális vámigazgatóság) és a direction régionale des douanes de Marseille (marseille-i regionális vámigazgatóság; a továbbiakban együttesen: francia vámhatóság) között a Franciaországba importált, majd ott szabad forgalomba bocsátott szolárpanelek tekintetében a Tenergiének címzett dömpingellenes és kiegyenlítő vámok beszedését elrendelő határozat jogszerűsége tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

3 A Vámkódex 116. cikke így rendelkezik:

„(1) Az ebben a szakaszban megállapított feltételekre is figyelemmel, a behozatali vagy kiviteli vám összegét a következő okok bármelyike esetén vissza kell fizetni vagy el kell engedni:

a) a behozatali vagy kiviteli vámok túlzott mértékben felszámított összege;

b) hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk;

c) az illetékes hatóságok hibája;

d) méltányosság.

[…]

(3) Amennyiben a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy a 119. vagy a 120. cikk alapján meg kell adni a visszafizetést vagy az elengedést, az érintett tagállam határozathozatal céljából továbbítja az ügyet a Bizottságnak az alábbi esetekben:

a) amennyiben a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy a különleges körülmények abból adódnak, hogy a Bizottság nem teljesítette kötelezettségeit;

b) amennyiben a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy a Bizottság a 119. cikk értelmében hibát követett el;

c) amennyiben az ügy körülményei a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló 1997. március 13-i 515/97/EK tanácsi rendelet [(HL 1997. L 82., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 8. kötet, 217. o.)] vagy bármely más olyan uniós jogszabály vagy az Unió által valamely országokkal vagy országok csoportjával kötött olyan megállapodás alapján végrehajtott [európai] uniós vizsgálat megállapításaira vonatkoznak, amelyben rendelkeztek az ilyen irányú uniós vizsgálatok végrehajtásáról;

d) amennyiben azon összeg, amelynek megfizetésére az adott személy egy vagy több behozatali vagy kiviteli művelet tekintetében kötelezhető, hiba vagy különleges körülmények eredményeképpen legalább 500 000 [euró].

Az első albekezdés ellenére az említett ügyeket az alábbi esetekben nem szabad továbbítani:

a) amennyiben a Bizottság korábban határozatot fogadott el egy hasonló jogi megítélésű és hasonló ténybeli alapokon nyugvó ügyben;

b) amennyiben a Bizottság előtt egy hasonló jogi megítélésű és hasonló ténybeli alapokon nyugvó ügy elbírálása már folyamatban van.

(4) A határozat meghozatalára vonatkozó illetékességi szabályokra is figyelemmel, ha a vámhatóságok a 121. cikk (1) bekezdésében említett időtartamokon belül saját maguk fedik fel, hogy a behozatali vagy kiviteli vám adott összege a 117., 119. vagy 120. cikk alapján visszafizetendő vagy elengedendő, azt saját kezdeményezésükre visszafizetik vagy elengedik.

[…]”

4 E kódex „Az illetékes hatóságok által elkövetett hibák” című 119. cikke szerint:

„(1) A 116. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és a 117., 118. és 120. cikkben említetteken kívüli esetekben a behozatali vagy kiviteli vám összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, ha az illetékes hatóságok hibájából a vámtartozásról szóló eredeti közlésnek megfelelő összeg alacsonyabb volt a fizetendő összegnél, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

a) az adós ésszerűen nem vehette észre a hibát; és

b) az adós jóhiszeműen járt el.

(2) Ha a 117. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételek nem teljesülnek, a visszafizetést vagy elengedést meg kell adni, ha az árukra a vámhatóság hibájából nem alkalmazták a csökkentett vagy nulla vámtételt, és a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat, amelyhez a csökkentett vagy nulla vámtétel alkalmazásához szükséges minden okmányt csatoltak, tartalmazott minden adatot.

(3) Amikor az árukra vonatkozó preferenciális elbánást igazgatási együttműködés alapján adják meg, amelyben részt vesznek az Unió vámterületén kívüli ország vagy terület hatóságai, az azon hatóságok által kiadott igazolás, amennyiben az helytelennek bizonyul, olyan hibának minősül, amelyről az (1) bekezdés a) pontjának értelmében nem tételezhető fel, hogy észre kellett volna venni.

A helytelen igazolás kiadása azonban nem jelent hibát, ha az igazolás a tények exportőr általi helytelen bemutatásán alapul, kivéve, ha nyilvánvaló, hogy a kiadó hatóságoknak tudomásuk volt, vagy tudomásuknak kellett lennie arról, hogy az áru nem felel meg a preferenciális elbánásra jogosító feltételeknek.

Az adós jóhiszeműnek tekintendő, ha bizonyítani tudja, hogy az érintett kereskedelmi műveletek időtartama alatt kellő figyelmet fordított arra, hogy a preferenciális elbánás valamennyi feltétele teljesüljön.

Az adós nem hivatkozhat jóhiszeműségre, ha a Bizottság az Európai Unió Hivatalos Lapjában közleményt jelentetett meg, amelyben kijelenti, hogy kétségek merültek fel a preferenciális rendelkezéseknek a kedvezményezett ország vagy terület részéről történő alkalmazásának helyességével kapcsolatban.”

5 E törvény „Méltányosság” című 120. cikke a következőket mondja ki:

„(1) A 116. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és a 117., 118. és 119. cikkben említettektől eltérő esetekben a behozatali vagy kiviteli vám összegét méltányosságból vissza kell fizetni vagy el kell engedni, ha a vámtartozás olyan különleges körülmények között keletkezett, amelyek között az adósnak megtévesztés vagy nyilvánvaló hanyagság nem tulajdonítható.

(2) Az (1) bekezdésben említett különleges körülmények akkor állnak fenn, ha az eset körülményei alapján egyértelmű, hogy az adós kivételes helyzetben van az ugyanazon üzletágban tevékenykedő más gazdálkodókhoz képest, és hogy ilyen körülmények hiányában nem szenvedte volna el a behozatali vagy kiviteli vám összegének beszedéséből adódó hátrányt.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

6 A Tenergie, egy francia jog szerinti társaság, különböző országokban letelepedett szállítók igénybevételével naperőművek előállítására szolgáló berendezéseket importál Franciaországba. Így 2013. december 18. és 2014. február 27. között Tajvanon feladott szolárpaneleket importált Franciaországba, majd hozott forgalomba és kínált felhasználásra.

7 Miután 2014-ben az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) nemzetközi vizsgálatot indított a Tajvanon feladott és Európába behozott szolárpanelek vámjogi származásának ellenőrzése érdekében, a francia vámhatóság ellenőrizte a Tenergia behozatalait.

8 2015. október 15-én a francia vámhatóság a vizsgálat eredményéről szóló értesítést küldött a Tenergiének, amelyben megállapította, hogy megsértették az uniós vámszabályozást, amennyiben a Tenergie által a vitatott időszakban importált szolárpanelek Kínából származtak. 2015. december 15-én a francia vámhatóság jogsértést megállapító értesítést bocsátott ki a 2013. december 18. és 2014. február 27. között importált szolárpanelek származására vonatkozó hamis nyilatkozatok miatt. 2016. március 2-án a Bizottság kibocsátotta a Kínából származó, a Tenergie által importált szolárpanelekre alkalmazandó dömpingellenes és kiegyenlítő vámok (a továbbiakban: vitatott dömpingellenes és kiegyenlítő vámok) beszedésére vonatkozó első felszólítást.

9 2019. november 21-én a francia vámhatóság visszavonta ezen első vámmegállapító határozatot azzal az indokkal, hogy megsértették a Tenergie meghallgatáshoz való jogát.

10 2019. december 11-én a francia vámhatóság a vizsgálat eredményéről szóló újabb értesítést küldött a Tenergiének. 2020. augusztus 26-án e hatóság az uniós vámszabályozás megsértése tárgyában értesítést küldött a Tenergiének, amely megsemmisítette és felváltotta a 2015. december 15-én közölt, jogsértésről szóló értesítést. 2020. szeptember 16-án az említett hatóság kibocsátotta a vitatott dömpingellenes és kiegyenlítő vámok 2 405 887 euró összegre történő beszedését elrendelő második határozatot.

11 2021. április 12-i levelében a Tenergie a Vámkódex 119. és 120. cikke alapján benyújtotta a francia vámhatósághoz e dömpingellenes és kiegyenlítő vámok elengedése iránti első kérelmet.

12 2021. május 4-én a Tenergie megindította az első keresetet a tribunal judiciaire de Marseille (marseille-i elsőfokú bíróság) előtt, amelyben a vitatott dömpingellenes és kiegyenlítő vámok beszedését elrendelő második határozat megsemmisítését kérte, amely keresetet a 2023. május 9-i ítélettel elutasítottak. A Tenergie fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben.

13 2021. május 18-án a Tenergie benyújtotta a francia vámhatósághoz a vitatott dömpingellenes és kiegyenlítő vámok elengedése iránti második kérelmet.

14 2021. szeptember 16-i levelében a francia vámhatóság kedvezőtlen véleményt adott ezen dömpingellenes és kiegyenlítő vámok elengedése iránti második kérelemről, azzal az indokkal, hogy egyrészt a Vámkódex 119. cikke értelmében vett hiba nem tudható be az érintett vámhatóságoknak, másrészt pedig a Tenergie helyzete nem az e kódex 120. cikke értelmében vett különleges körülményekből eredt.

15 2021. október 19-i levelében a francia vámhatóság kedvezőtlen véleményt adott a vitatott dömpingellenes és kiegyenlítő vámok elengedése iránti első kérelemről.

16 2021. november 29-i levelében a francia vámhatóság véglegesen elutasította a vitatott dömpingellenes és kiegyenlítő vámok elengedése iránt a Tenergie által benyújtott kérelmeket.

17 2022. február 25-én a Tenergie egy második keresetet indított a tribunal judiciaire de Marseille (marseille-i elsőfokú bíróság), a kérdést előterjesztő bíróság előtt, amelyben többek között azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg a vitatott dömpingellenes és kiegyenlítő vámok elengedése iránti kérelmeit elutasító határozatot, vagy ennek hiányában rendelje el, hogy a francia vámhatóság újból vizsgálja meg a szóban forgó ügyet, és azt vizsgálat céljából továbbítsák a Bizottságnak.

18 A Tenergie azt állítja, hogy a jelen ügyben teljesültek a behozatali vámok elengedésének feltételei. Egyrészt ugyanis a Bizottságnak tájékoztatnia kellett volna a szóban forgó társaságokat arról, hogy az alapügyben szóban forgó szolárpanelek Kínából származnak. Ezenkívül a francia vámhatóságnak, amely számos ellenőrzést végzett, és gyanította e szolárpanelek származását, el kellett volna mélyítenie ezeket az ellenőrzéseket, és tájékoztatnia kellett volna a Tenergiét. E hatóság azáltal, hogy ezt nem tette meg, a Vámkódex 119. cikke értelmében vett hibát követett el, amelyet egyébként a hatóságokéhoz hasonló vizsgálati és ellenőrzési eszközökkel nem rendelkező Tenergie nem észlelhetett.

19 Másrészt a Tenergie azt állítja, hogy helyzete a Vámkódex 120. cikke értelmében vett különleges körülményekből eredt, anélkül hogy a jogvita tárgyát képező dömpingellenes és kiegyenlítő vámok kijátszására irányuló bármilyen megtévesztést vagy súlyos gondatlanságot követett volna el. Ellenkezőleg, jelzi, hogy jóhiszeműen járt el, amikor saját maga vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végzett. E körülmények között a Tenergie úgy véli, hogy a francia vámhatóságnak továbbítania kellett volna a Bizottságnak a vitatott dömpingellenes és kiegyenlítő vámok elengedése iránti kérelmével kapcsolatos ügyet, mivel az e hatóság által végzett ellenőrzés elsősorban az OLAF-nak a jelen ítélet 7. pontjában említett, az 515/97 rendelet 2. és 20. cikkének tiszteletben tartásával lefolytatott vizsgálatának következtetésein alapult.

20 A francia vámhatóság azt állítja, hogy soha nem erősítette meg a Tenergiét az alapügyben szóban forgó szolárpanelek származását illetően. E hatóság rámutat egyrészt arra, hogy amíg az OLAF 2014 novemberét követően közzétette vizsgálatának következtetéseit, nem rendelkezett olyan információkkal, amelyek lehetővé tették volna számára e származás megcáfolását, másrészt pedig, hogy a tajvani vámhatóságok által végzett értékelések nem relevánsak az Unió dömpingellenes politikája keretében. Ezenkívül úgy véli, hogy a szállító rosszhiszeműsége nem olyan különleges körülmény, amelyet figyelembe kell venni a dömpingellenes és kiegyenlítő vámok elengedése iránti kérelem értékelése során, hanem a kereskedelmi tevékenységhez szorosan hozzátartozó kockázatot jelent. Következésképpen a francia vámhatóság úgy véli, hogy a jelen ügyben nem teljesültek a Vámkódex 119. és 120. cikkében előírt feltételek, és ezért e kódex 116. cikke alapján nem volt helye a szóban forgó iratok Bizottság részére történő továbbításának.

21 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az alapügy megoldása a Bíróság által az uniós jog értelmezésével kapcsolatban adandó pontosításoktól függ.

22 E tekintetben emlékeztet arra, hogy a Tenergie szerint először is a francia vámhatóságok soha nem éltek a legcsekélyebb fenntartással sem, és semmilyen rendellenességet nem vetettek fel az áruk származását illetően, továbbá arra, hogy a vámhatóságok elfogadták a szóban forgó áru téves tarifális besorolását tartalmazó vámáru-nyilatkozatot, noha az érintett importőr minden szükséges okmányt a rendelkezésükre bocsátott, ami a Vámkódex 119. cikke értelmében vett hibát valósít meg, és végül, hogy e társaságot már az OLAF vizsgálatának a francia vámhatóság és a hatáskörrel rendelkező európai hatóságok általi megindításától kezdve fel kellett volna hívni az alapügyben szóban forgó behozatalokhoz kapcsolódó kockázatokra, pontosítva, hogy az OLAF e vizsgálathoz kapcsolódó jelentéséből kitűnik, hogy a tajvani vámhatóságok 2014. november 24-től számos Kínából származó szolárpanel tajvani átrakodására vonatkozó információt közöltek az OLAF-fal. A kérdést előterjesztő bíróság következésképpen úgy véli, hogy a Tenergie megalapozottan kérdezi, hogy a francia vámhatóság köteles volt-e továbbítani a vitatott dömpingellenes és kiegyenlítő vámok elengedése iránti kérelmével kapcsolatos ügyet a Bizottságnak.

23 E körülmények között a tribunal judiciaire de Marseille (marseille-i elsőfokú bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Abban az esetben, ha [valamely társaság] – mint a jelen ügyben is – megfelel [a Vámkódex] 119. és 120. cikkében foglalt feltételeknek, úgy kell-e értelmezni a Vámkódex 116. cikkét, hogy az előírja az illetékes nemzeti hatóságok számára a közölt vámok elengedése iránti kérelemmel kapcsolatos ügy [Bizottságnak] továbbítását?

2) Amennyiben azt a választ kell adni, hogy a nemzeti hatóságok ilyen esetben mérlegelést nem engedő hatáskörrel rendelkeznek, úgy az elengedés iránti kérelemmel kapcsolatos ügy [Bizottságnak] történő továbbítására vonatkozó kötelezettség teljesítésének elmulasztása eredményezheti-e a beszedett vámok és bírságok elengedését?

3) Amennyiben a második kérdésre nemleges válasz adandó, alkalmazható-e az az elv, amely szerint a tagállam köteles megtéríteni a magánszemélyeknek az […] Unió jogának megsértésével okozott károkat, feltéve hogy az neki teljes mértékben betudható, akkor, ha a tagállam helytelenül alkalmazta [a Vámkódex] 116. cikkét, amennyiben a vámok elengedése iránti kérelemmel kapcsolatos ügy továbbítására vonatkozó, e cikk által előírt kötelezettséget úgy kell tekinteni, hogy az a magánszemélyek számára jogokat keletkeztet, e jogsértés kellően súlyos, és közvetlen okozati összefüggés áll fenn e jogsértés és a károsult által elszenvedett kár között?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

24 A Bizottság azt állítja, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan az első kérdés hipotetikus jellege miatt, amelyből a kérdést előterjesztő bíróság által előterjesztett másik két kérdés következik. Ezen intézmény ugyanis úgy véli, hogy ellentétben azzal, ami az első kérdésből következik, a Tenergie nem tekinthető úgy, hogy teljesítette a Vámkódex 119. és 120. cikkében előírt feltételeket, így nem hivatkozhat e rendelkezésekre a vitatott dömpingellenes és kiegyenlítő vámok elengedése érdekében. Arra hivatkozik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem bizonyította azokat a tényeket, amelyekből az következne, hogy a jelen ügyben a Tenergie teljesítette az e két, a 119. és a 120. cikkben említett feltételeket. Épp ellenkezőleg, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból, valamint a tribunal judiciaire de Marseille-nek (marseille-i elsőfokú bíróság) a jelen ítélet 12. pontjában említett 2023. május 9-i ítéletéből kitűnik, hogy a Tenergie nem teljesítette e feltételeket. Következésképpen a Vámkódex 116. cikke végrehajtásának részletes szabályaira vonatkozóan előterjesztett kérdések nem relevánsak.

25 Hasonlóképpen, a francia és az olasz kormány, anélkül hogy formálisan az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlanságára hivatkozott volna, hangsúlyozta, hogy e kérelemből nem tűnik ki, hogy a jelen ügyben teljesültek a Vámkódex 119. és 120. cikkében előírt feltételek.

26 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti bíróság által saját felelősségére meghatározott jogszabályi és ténybeli keretben – amelynek helytállóságát a Bíróság nem vizsgálhatja – felvetett, az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A nemzeti bíróság által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelemről való határozathozatalt a Bíróság csak abban az esetben tagadhatja meg, ha az uniós jog kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság

rendelkezésére azok a ténybeli vagy jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (2025. augusztus 1-jei Alace és Canpelli ítélet, C-758/24 és C-759/24, EU:C:2025:591, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 Szintén az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 267. cikk szerint kezdeményezett eljárás a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés eszköze, amelynek révén a Bíróság megadja ez utóbbiak számára az uniós jog értelmezéséhez azokat a támpontokat, amelyek az általuk eldöntendő jogvita megoldásához szükségesek. Az előzetes döntéshozatalra utalás indoka nem az általános vagy hipotetikus kérdésekről való véleménynyilvánítás, hanem az adott jogvita tényleges megoldásának szükségessége (2025. március 24-i Cajasur Banco végzés, C-443/24, EU:C:2025:253, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 Az EUMSZ 267. cikkben foglaltak szerint a kért előzetes döntésnek „szükségesnek” kell lennie a kérdést előterjesztő bíróság által az előtte folyamatban lévő ügyben kialakítandó „ítélete meghozatalához”. Ugyanis a Bíróság feladata az előzetes döntéshozatali eljárás keretében, hogy segítséget nyújtson a kérdést előterjesztő bíróságnak az előtte folyamatban lévő konkrét jogvita elbírálásában. Az ilyen eljárás keretében tehát az említett jogvitának és az értelmezni kért uniós jogi rendelkezéseknek kapcsolódniuk kell egymáshoz, hogy az értelmezés a kérdést előterjesztő bíróság által meghozandó határozat szempontjából objektíve szükséges legyen (2025. május 2-i Klinka-Geo Trans végzés, C-501/24, EU:C:2025:348, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 A jelen ügyben a Vámkódex 116. cikkének értelmezésére vonatkozó első kérdés szövegéből kitűnik, hogy e kérdés egy sajátos „esetre” vonatkozik, nevezetesen arra, amikor valamely társaság megfelel a Vámkódex 119. és 120. cikkében az általa megfizetett behozatali vám összegének visszafizetésére vagy elengedésére vonatkozóan előírt feltételeknek. A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben pontosítja, hogy a Tenergie esetében ez a helyzet.

30 A kérdést előterjesztő bíróság azonban nem jelölte meg, és még kevésbé bizonyította, hogy a jelen ügyben mennyiben teljesülnek a Vámkódex 119. és 120. cikkében előírt feltételek. Ugyanis sem az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban ismertetett ténybeli elemekből, sem annak indokolásából nem tűnik ki, hogy e feltételek teljesültek volna. Amint arra a francia kormány rámutatott, a kérdést előterjesztő bíróság kérelmének indokolásában annak megállapítására szorítkozik, hogy a Tenergie szerint az alapügyben szóban forgó áruk téves tarifális besorolását tartalmazó vámáru-nyilatkozat vámhatóság általi elfogadása a Vámkódex 119. cikke értelmében vett hibának minősül.

31 Azt is meg kell állapítani, hogy a Bizottság az írásbeli észrevételeinek mellékleteként benyújtotta a kérdést előterjesztő bíróság által a Tenergie által indított eljárás keretében 2023. május 9-én hozott ítéletet, amely a francia vámhatóság által 2020. szeptember 16-án kibocsátott, a vitatott dömpingellenes és kiegyenlítő vámok beszedéséről szóló határozat megsemmisítésére irányult. Ez az eljárás lényegében ugyanarra a tényállásra vonatkozott, mint a jelen ügy alapeljárásában szereplő tényállás. Márpedig ezen ítéletből kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság szerint a Tenergie nem felelt meg a Vámkódex 119. és 120. cikkében előírt feltételeknek.

32 Ebben az összefüggésben a Bíróság a 2024. december 20-i információkéréssel felhívta a kérdést előterjesztő bíróságot annak jelzésére, hogy úgy véli-e, hogy a Tenergie teljesítette a Vámkódex 119. és 120. cikkében előírt feltételeket, és ha igen, fejtse ki ennek okait.

33 2025. február 3-án a kérdést előterjesztő bíróság azt válaszolta, hogy ebben a szakaszban nem tudja megerősíteni vagy cáfolni, hogy a Tenergie teljesítette-e ezeket a feltételeket, mivel az előzetes döntéshozatal iránti kérelmére való válaszadásra várva még nem határozott a hozzá benyújtott kérelmekről.

34 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy sem az előzetes döntéshozatalra utaló határozat, sem általánosabban a Bíróság rendelkezésére álló iratok nem támasztják alá azt az előfeltevést, amelyen az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés alapul, vagyis azt a feltételezést, hogy a Tenergie „megfelel a Vámkódex 119. és 120. cikkében foglalt feltételeknek”.

35 Márpedig a Vámkódex 116. cikke (3) bekezdésének alkalmazása, amelyre – amint az a jelen ítélet 29. pontjából kitűnik – az első kérdés vonatkozik, feltételezi, hogy az e kódex 119. és 120. cikkében említett feltételek teljesülnek. Következésképpen, mivel a kérdést előterjesztő bíróság elismeri, hogy nem bizonyított, hogy teljesültek a jelen ügyben az e két, a 119. és a 120. cikkben előírt feltételek, úgy tűnik, hogy e kérdést a jelen ítélet 26. és 27. pontjában említett ítélkezési gyakorlat értelmében hipotetikus jellegűnek kell tekinteni.

36 Következésképpen, mivel a kérdést előterjesztő bíróság által előterjesztett második és harmadik kérdés az első kérdésre adott választól függ, a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet teljes egészében elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

37 Pontosítani kell azonban, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak megvan a lehetősége, hogy új előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszen elő, amennyiben a Bírósággal közölni tudja az összes olyan tényezőt, amely lehetővé teszi a Bíróság számára, hogy dönteni tudjon (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 11-i Călin ítélet, C-676/17, EU:C:2019:700, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 Ebből következik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan.

A költségekről

39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

A tribunal judiciaire de Marseille (marseille-i elsőfokú bíróság) 2024. április 8-i határozatával benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan.

Aláírások